

REZULTATY SZAFARSTWA

Tekst biblijny: 1 P 3,15

Cel lekcji:

Poznanie: Rozpoznanie rezultatów i dobrodziejstw związanych z szafarstwem.

Odczucie: Docenienie przywilejów społeczności wierzących składającej się z wiernych szafarzy.

Działanie: Budowanie życia opartego na zasadach szafarstwa studiowanych w tym kwartale.

Plan nauczania

I. Poznanie: **Dobre życie.**

A. Co oznacza twierdzenie, że „wielkim (...) zyskiem jest pobożność wraz z poprzestawaniem na tym, co wystarczy” (1 Tm 6,6)?

B. Jak wierzący powinni radzić sobie ze sprawami tego świata, na które nie mają wpływu?

C. Jak wierność chrześcijańskich szafarzy jest powiązana z ich wpływem na niewierzących?

II. Odczucie: **Doświadczenie Bożego uznania.**

A. Jak słowa uznania: „Dobrze, sługo dobry i wierny!” (Mt 25,23) wpłyną na nasze samopoczucie, kiedy usłyszymy je skierowane pod naszym adresem?

B. Jakie poczucie nagrody odczują chrześcijanie, kiedy ujrzą ludzi w królestwie Bożym pozyskanych dla Chrystusa dzięki ich wiernemu szafarstwu?

III. Działanie: **Dobry bój.**

A. Jak możemy żyć, aby stać się „objawicielami Boga” na planecie okrytej mrokiem grzechu?

B. Jak możemy zjednoczyć nasze wysiłki jako chrześcijańscy szafarze, aby nasze indywidualne wysiłki mogły się pomnażać?

C. W jaki sposób uczniowie mogą rozwijać swoją wiarę?

Podsumowanie: Rezultat szafarstwa zależy od Boga, który zawsze wywiązuje się ze swojej roli, a także od niedoskonałych ludzkich szafarzy, którzy czasami wykonują Jego polecenia zupełnie, czasami niedoskonale, czasami częściowo, a czasami niemal zupełnie je ignorują. Element ludzki jest zmienny. Aby poprawić wyniki, trzeba poprawić szafarzy.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: 1 P 2,12; 3,15.

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Bezpośrednim celem szafarstwa jest pełnienie Bożej misji odkupienia świata.

Tylko dla nauczyciela: Przekaż uczestnikom lekcji istotną prawdę, iż Chrystus jest w centrum szafarstwa. Wszystko, czego się nauczyliśmy, emanuje z Niego i obraca się wokół Niego. Czy to dziesięciny, czy dary, zarządzanie czasem czy szafowanie wpływem - Chrystus musi być w centrum. Szafarstwo to nie przede wszystkim przepisy, praktyki i nakazy. Są one istotne, ale centralnym tematem jest nasza więź z Chrystusem. Czy ufamy Mu tak, byśmy byli Mu posłuszni? Czy miłujemy Go tak, iż pragniemy Mu służyć? Czy potrzebujemy Go tak, iż dla Niego jesteśmy gotowi zrezygnować ze wszystkiego? Nasze szczerze odpowiedzi na te pytania nie tylko są miarą naszej efektywności, ale także określają nasze przeznaczenie.

Wstępna dyskusja: Omów różne miejsca zawody reprezentowane przez uczestników lekcji. Zapytaj o cele przedsiębiorstw czy instytucji, w których pracują. Czy są to organizacje niedochodowe mające na celu ochronę młodzieży przed przestępczością, restauracje serwujące najlepsze spaghetti w mieście czy globalne korporacje wielobranżowe?

Następnie zapytaj, jak organizacje te mierzą rezultaty swojej działalności. Czy istnieje formalny proces lub zbiór narzędzi oceny? Czy oczekiwania zarządu są jasne od początku do końca?

Zastosuj te koncepcje do królestwa Bożego. Co jest głównym celem czy misją królestwa Bożego? Jak mierzymy naszą efektywność w realizacji celów królestwa i poszczególnych zadań? Jak ta informacja może zostać wykorzystana w celu dokonania zmian mogących poprawić naszą efektywność?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: Uświadom uczestnikom lekcji fakt, że negatywne wpływy mogą zahamować naszą efektywność w ewangelizacji podobnie jak niewielkie zakłócenia mogą negatywnie wpłynąć na kierunek jazdy - śmieć, lód, piasek, olej, deszcz, zużyte opony, niedopompowane opony, nadmiernie napompowane opony, uszkodzona nawierzchnia drogi, kamienie itd. Dobrze napompowane nowe opony i właściwie utrzymana nawierzchnia drogi pozwalają zachować wybrany kierunek jazdy. Zadaj pytanie uczestnikom lekcji: Jaki jest nasz duchowy kierunek w naszym społeczeństwie? Czy jesteśmy postrzegani jako obcy, religijni ekstremiści? Czy jesteśmy niewidoczni? Czy jesteśmy widoczni tylko podczas publicznej zbiórki środków na misję? Czy ludzie dostrzegają, że angażujemy się aktywnie w poprawę naszego społeczeństwa? Czy sprawujemy nasze szafarstwo w sposób, który poszerza nasz chrześcijański wpływ?

Komentarz biblijny

I. Pobożność (przeczytaj Hi 1,1; 29,11-17; 2 Tm 3,1-9; Jk 1,27).

Paweł mówi o tych, którzy mają pozór pobożności, ale są pozbawieni duchowej mocy. Takie podejście do pobożności cechowało faryzeuszów. Ich pobożność składała się tylko z pozorów. Ale prawdziwa religia, zdefiniowana przez Jakuba i innych pisarzy biblijnych, nie jest fasadą ani ucieczką od świata praktykowaną w klasztorach. Prawdziwa religia to wierne szafowanie łaską Bożą uwidoczniające się w namacalnych zmianach poprawiających nasz świat, niosących ulgę w cierpieniu i prowadzących ludzi do Boga. Jakub tak ją zdefiniował. Hiob był jej przykładem. Hiob był prawym człowiekiem przy całej swojej zamożności, pilnie pomagając ludziom w potrzebie. Jeremiasz był przykładem prawdziwej pobożności i wzorowego szafarstwa jako wierny Boży rzecznik pomimo osobistego cierpienia, jakie znosił z tego powodu. Hbr 11 jest pełen tych, którzy odpowiedzieli wiernością na Boże wezwanie. Naszym powołaniem jest być dopisanymi do tego rozdziału.

Do rozważenia: W jaki sposób życie Hioba jest przykładem prawdziwej religii zdefiniowanej przez Jakuba? Jak podobny przykład pobożności ze strony członków twojego zboru mógłby zmienić twoje społeczeństwo?

II. Pobożność i zadowolenie (przeczytaj Flp 4,4-13; 1 Tm 6,1-10; Hbr 13,5-7).

Trudno byłoby dyskutować z twierdzeniem, że pobożność jest wielkim zyskiem. Ale *Pismo Święte* łączy pobożność z zadowoleniem z życia i mówi, że taka pobożność jest wielkim zyskiem. Co dodaje zadowolenie? Z pewnością zadowolenie oznacza zaufanie, uznanie i wdzięczność wobec Boga. Kiedykolwiek twierzymy, że Bóg nas zaopatruje, a przy tym ciągle narzekamy na Jego zaopatrzenie, nie wydaje się to zbyt konsekwentne. Paweł napisał, że może odczuwać zadowolenie w każdych warunkach. To niezwykle stwierdzenie ze strony kogoś, kto zniósł tak wiele ciężkich doświadczeń i tyle razy otarł się o śmierć. Przeczytaj 2 Kor 11,23-33, gdzie apostoł podaje zwięzły wybór swoich doświadczeń, a następnie poszerz swoją wiedzę czytając drugą część *Dziejów Apostolskich*. Paweł nie miał łatwego życia, ale z pewnością umiał się nim cieszyć.

Zadowolenie z życia zależy nie tyle od okoliczności, ile od twojej postawy wobec tych okoliczności. Jezus powiedział, że lisy i ptaki mają domy, ale On nie ma własnego miejsca, gdzie mógłby spokojnie złożyć głowę, a mimo to Jezus był doskonałym przykładem zadowolenia z życia (Mt 8,20). Agur prosił Boga, by oszczędził mu zarówno ubóstwa, jak i wielkiego bogactwa. Bogactwo mogłoby go kusić do arogancji, a ubóstwo - do kradzieży (Prz 30,7-9). Co za mądrość! W końcu jakie ziemskie bogactwa mogą się równać ze skarbem, jaki mamy w Chrystusie?

Do rozważenia: Jak zadowolenie świadczy o zaufaniu do Boga?

III. Ufna dusza (przeczytaj Prz 3,5; Iz 55,9; Mt 22,37; 1 Kor 4,5; 13,12).

Chrystus powiedział, że serce podąża tam, gdzie człowiek upatruje swojego skarbu. Jakże wyraźnie widzimy negatywną stronę tej prawdy w przypadku młodego bogacza (Mt 19). Bogactwo było przyczyną upadku tego obiecującego i utalentowanego młodego człowieka. „Mniemanie młodzieńca, że spełniał prawo Boże, było złudzeniem. Pokazał, że jego bóstwem jest bogactwo. Nie mógł zachować przykazań Boga, gdyż był najbardziej przywiązany do świata. Kochał dary Boże bardziej niż samego Dawcę. (...)”

Tylko ci, którzy zostaną współpracownikami Chrystusa, tylko ci, którzy powiedzą: Panie, wszystko, co mam i czym jestem, jest Twoje, będą uznani za synów i córki Boga. Wszyscy powinni rozważyć, co znaczy pragnąć nieba, i jeszcze się odwrócić ze względu na ustanowione warunki. Pomyślcie, co to znaczy powiedzieć Chrystusowi: Nie! Młody człowiek odrzekł: Nie mogę oddać Ci wszystkiego. Czy my powiemy to samo? Zbawiciel proponuje, że podzieli się z nami pracą, którą Bóg polecił nam wykonać. Proponuje, byśmy użyli środków danych nam przez Boga, aby prowadzić naprzód Jego pracę na świecie. Tylko w ten sposób może nas zbawić.

Przywódca został powierzony majątek, aby mógł się wykazać dobrym szafarstwem; dobra jego powinny być stać się błogosławieństwem dla potrzebujących. Tak Bóg obecnie wyposaża ludzi w środki, talenty i sposobności, aby mogli być Jego pełnomocnikami w niesieniu pomocy biednym i cierpiącym. Ten, kto używa powierzonych sobie darów zgodnie z Bożym przeznaczeniem, staje się współpracownikiem Zbawiciela. Zdobywa dusze dla Chrystusa, gdyż jest odbiciem Jego charakteru” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, Warszawa 2013, wyd. XV, s. 470-471).

Bogaty młodzieniec nie ufał Bogu w kwestii swojego bogactwa. Odwrócił się ze smutkiem od Jezusa i nie poszedł za Nim. Ostatnie wersety Mt 6 przypominają nam o nagrodzie, jaka wiąże się z zaufaniem Bogu z całego serca, jak czynią to ptaki. Co za emocjonalna ulga! Obyśmy ufali Bogu zupełnie i bez ograniczeń!

Do rozważenia: Co oznacza Hbr 11,6, kiedy mówi, że nie jest możliwe podobać się Bogu bez wiary (zaufania)?

IV. Jak wpływać na ludzi (przeczytaj Ef 5,8; Mt 5,16; Tt 2,7; 1 P 2,11-12; 3,15).

Wyobraź sobie, jaki wpływ wywiera Bóg, kiedy chrześcijanie odzwierciedlają Jego charakter. Bycie sumiennym i ochoczym pracownikiem, współczującym sąsiadem, uczciwym pracodawcą

Lekcja 13 – 31 marca, *Rezultaty szafarstwa*

i uprzejmym rozmówcą znaczy o wiele więcej niż oklepane religijne mowy. Dzielenie się Chrystusem może mieć formę zaopiekowania się dzieckiem, aby samotna matka mogła pójść na rozmowę kwalifikacyjną poszukując pracy. Może to być skoszenie trawnika starszym ludziom czy odwiedzenie samotnego sąsiada w szpitalu. Kiedy czynimy takie rzeczy, czynimy je dla Chrystusa (Mt 25,31). Ten chrystocentryczny wpływ ma moc pozyskiwania ludzi dla Chrystusa.

Do rozważenia: Co może negatywnie wpływać na ludzi i odpychać ich od Boga?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Jakub wzywa nas, byśmy byli chrześcijanami wykonującymi Słowo Boże, a nie jedynie słuchającymi go (Jk 1,22-27). Mowa nie kosztuje dużo. Jeśli nie widzimy oczekiwanych rezultatów naszych działań ewangelizacyjnych, to być może powinniśmy mniej mówić, a więcej czynić.

Pytania do przemyślenia/zastosowania

1. Jakie kryteria wyboru zostaną zastosowane, kiedy Jezus wybierze tych, wobec których wyrazi uznanie słowami: „Dobrze, słuگو dobry i wierny” (Mt 25,21)? Z drugiej strony, jaki jest standard postępowania tych, którzy usłyszą słowa: „Idźcie precz ode Mnie” (Mt 25,41)?
2. Jak możemy wykazać, że zrozumieliśmy znaczenie tego, na czym polega miłowanie?
3. Jak wewnętrzne zadowolenie z życia może nam pomóc w pozyskiwaniu przyjaciół i służyć jako pomost w duchowych rozmowach z niewierzącymi?
4. Jak zadowolenie, ufność i zaufanie wiążą się ze sobą nawzajem?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Jezus wspomniał o tym, że powinniśmy pójść z innymi dodatkową milę. Kiedy naszą postawą jest minimalizowanie wysiłku, wówczas egoizm zaczyna przejmować kontrolę nad nami. Najbezpieczniejsze jest naśladowanie Chrystusa w Jego nieograniczonej ofiarności.

Zadanie

Zapisz trzy rzeczy, które zyskałeś w wyniku studium mijającego kwartału i postanów przez łaskę Bożą stosować je w twoim życiu. Prowadź dziennik i zapisuj zmiany następujące w wyniku tego w twoim świecie.